

ת"פ 5950/09/21 - מדינת ישראל נגד עמרם אוחיון, ציון סימנטוב, אברהם בטלוי, יעקב יעקובוב, לידור שמאילוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 5950-09-21 מדינת ישראל נ' אוחיון(עציר) ואח' 03 מאי 2022

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים:

1. עמרם אוחיון
2. ציון סימנטוב
3. אברהם בטלוי
4. יעקב יעקובוב
5. לידור שמאילוב (עצור בפיקוח)

גזר דין

1. הנאשמים 4-1 הורשעו, על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע העבירות אשר יפורטו להלן:

הנאשם מס' 1 (להלן: "**נאשם 1**") הורשע בביצוע העבירות הבאות: ייצור, הכנה והפקה - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"); החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים; החזקת כלים - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים, וכן נטילת חשמל - עבירה לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

הנאשם מס' 2 והנאשם מס' 4 (להלן: "**הנאשם 2**" ו"**הנאשם 4**") הורשעו בביצוע העבירות הבאות: סיוע לייצור, הכנה והפקה - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 31 לחוק; סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 31 לחוק, וכן סיוע להחזקת כלים - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 31 לחוק.

הנאשם מס' 3 (להלן: "**הנאשם 3**") הורשע בעבירה של סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 31 לחוק.

במסגרת הכרעת הדין, הכרזתי על הנאשמים כעל סוחרים סמים.

2. יצוין כי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים בשלביו המוקדמים של ניהול משפטם, וטרם החל שלב שמיעת הראיות, לא כלל הסכמה בדבר העונש שייגזר על הנאשמים.

עוד, ולהשלמת התמונה יוער, כי הנאשם מס' 5 הודה אף הוא במסגרת הסדר הטיעון בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירות אשר יוחסו לו. בתסקיר שירות המבחן מיום 8.3.2022 שהוגש בעניינו, הומלץ על דחיית הדיון בעניינו של נאשם זה בשלושה חודשים לערך. לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בעניין, במסגרת הדיון שהתקיים לפניי ביום 24.3.2022, נעתרתי לבקשת הדחייה. משכך, ההליך בעניינו של הנאשם מס' 5 ממשיך להתנהל, וגזר הדין בעניינו ינתן בנפרד.

כתב האישום המתוקן

3. על פי כתב האישום המתוקן, בתאריך 22.1.2021, שכר הנאשם 1 דירה ברחוב סטרומה 4א בנהריה (להלן: "**הדירה**"), לתקופה בת 12 חודשים (להלן: "**תקופת השכירות**"). זאת לצורך גידול סם מסוכן מסוג קנבוס.

4. בחודש פברואר 2021, הנאשם 1 צייד את הדירה בכלים הבאים: 6 מזגנים עיליים, 53 בתי מנורה ומנורות, 52 שנאים, 6 מפוחים, 4 פילטרים, 10 מאווררים, 3 משאבות מים, 5 מצננים דיגיטליים, 2 אהלי דישון, 25 מנורות, 5 מדי טמפרטורה, קוצץ חשמלי, וכן שואב (להלן יחד: "**הכלים**"). זאת לשם גידול סם מסוכן מסוג קנבוס, ללא היתר ובלא רישיון.

עוד, ובמהלך תקופת השכירות, הנאשם 1 חיבר את הדירה לרשת החשמל באמצעות כבל פיראטי לארגז אבטחה של חברת חשמל בבנין סמוך, כפי המפורט בכתב האישום המתוקן, וזאת בלא ידיעת חברת חשמל או אישורה. באמצעות חיבור זה, הנאשם 1 נטל וצרך במזיד ובמרמה חשמל בעלות כוללת של ₪ 81,471.02.

5. בהמשך, הנאשם 1 גידל, ייצר והפיק בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס והחזיק בו ובכלים שלא לצריכה עצמית, בלא היתר וללא רישיון, וזאת עד ליום 24.8.2021 (להלן: "**תקופת הגידול**"). במהלך תקופת הגידול, הגיעו הנאשמים 2, 4 ו- 5 אל הדירה על מנת לסייע לנאשם 1 לגדל, לייצר ולהפיק בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס, וכן להחזיק בו ובכלים שלא לצריכה עצמית, בלא היתר וללא רישיון. במהלך תקופת הגידול, הנאשם 3 סייע לנאשם 1 להחזיק בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס.

6. בתאריך 24.8.2021, עת הגיעה משטרת ישראל אל הדירה, נאשם 1 החזיק בדירה, בסיוע נאשמים 2-5, 452 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 181.72 ק"ג נטו, וזאת שלא לצריכה

עצמית, ללא היתר וללא רישיון. באותה העת הנאשמים עסקו בקטיפת הקנבוס.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 3

7. לאחר מתן הכרעת הדין ובהתאם להחלטתי מיום 19.1.2022, נערך תסקיר שירות המבחן על אודות נאשם 3. בתסקיר מיום 7.3.2022 פורט תחילה רקעו האישי והמשפחתי של נאשם 3. בכלל זה, צוין כי הנאשם בן 27 שנים, נשוי ואב לשני ילדים בגילאי ארבע שנים ושנתיים (ועוד ראו בהמשך). הוא מתגורר יחד עם משפחתו בקרית ים, וקודם האירוע מושא עניינו הוא עבד כמתקין מוצרי חשמל. נאשם 3 בעל תעודת בגרות חלקית, וכן תעודת גמר במקצוע תחזוקת מחשבים אישיים ורשתות תקשורת. הוא התגייס לצבא ושירת כלוחם. לדבריו ערק לראשונה מהצבא לאחר כ- 8 חודשי שירות, מחמת בעיות כלכליות. לבסוף, נפלט מהצבא לאחר 17 חודשי שירות עקב אי התאמה. במשך השנים הנאשם 3 התקשה להתמיד לאורך זמן במקום עבודה קבוע.

8. בפרק שעניינו הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, צוין בתסקיר בין היתר, כי שירות המבחן התרשם שנאשם 3 מאופיין באישיות אימפולסיבית, וכי הוא מתקשה להפעיל שיקול דעת הולם, במיוחד על רקע לחץ חברתי. בצד זאת, התרשם שירות המבחן כי נאשם 3 לוקח אחריות מלאה על המעשים שביצע, מכיר בפסול שבהם ועורך מאמצים לשוב ולנהל אורח חיים תקין. עוד התרשם שירות המבחן מהאחריות שמגלה נאשם 3 כלפי בני משפחתו, הבאה לידי ביטוי בהיותו המפרנס העיקרי. שירות המבחן התרשם גם כי ההליך המשפטי דנן מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבור נאשם 3.

בסופו של פרק זה צוין שירות המבחן, כי "... לא ניתן לשלול סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, אולם אנו מעריכים כי ההליך הפלילי הנוכחי מהווה גורם הרתעה משמעותי" עבור נאשם 3.

9. שירות המבחן לא התרשם מנזקקות של נאשם 3 להליך טיפולי סביב מעורבותו הפלילית. שירות המבחן סבור כי נאשם זה הפיק את הלקח המתבקש מההליך הפלילי דנן. לכן, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 3.

בכל הנוגע להמלצתו בדבר העונש, צוין בתסקיר כי "התלבטנו רבות, מחד שקלנו את חומרת מעשיו, ואת עיוותי החשיבה בהם החזיק באופן שהגיע לדירת חברו, על אף שידע כי מגדל סמים, מתוך תפיסה כי לא הוא מבצע את העבירה. מאידך, שקלנו את יכולתו להכיר בפסול שבמעשיו ואת המוטיבציה שמבטא לערוך שינוי בדפוסיו. עוד שקלנו, את היותו מפרנס עיקרי של משפחתו ואת התרשמותו, כי השתלבותו המחודשת במעגל התעסוקה מהווה גורם משמעותי להפחתת רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד". בין היתר לאור זאת, סבור שירות המבחן כי חשוב לאפשר לנאשם 3 לשוב למסגרת תעסוקתית יציבה, והמליץ להסתפק בעונש של שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 180 שעות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני הצדדים לעונש

10. בדיון שהתקיים לפני ביום 24.3.2022 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. במהלך הדיון המאשימה הגישה טיעון בכתב, אסופת פסיקה, וכן גיליון רישום פלילי בעניינם של הנאשמים 1-4. הסנגור הגיש בעניינו של נאשם 1 שני מסמכים בנוגע למי מילדיו, וכן מסמך מאת סגן אלוף במילואים משה בבני (להלן: "**בבני**") אשר היה מפקדו של הנאשם 1 במילואים. בבני אף העיד לפני במסגרת ראיות נאשם זה לעונש. עוד העידה אלונה אוחיון (להלן: "**אוחיון**") אשר כעולה מעדותה, הנאשם 1 אינו אביה הביולוגי, אך גידל אותה מאז הייתה בת שנה. הסנגור הגיש אף הוא אסופת פסיקה.

11. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים - החובה להגן על בריאות ושלווה הציבור, הן בפן הפיזי והן בפן הנפשי, וכן הצורך למנוע פגיעה בחברה כתוצאה מהתמכרות לסמים. לטענת המאשימה לא מדובר רק בנזק בריאותי, שכן השימוש בסמים גורר נזק נלווה כגון עבירות רכוש ואלימות לשם השגת המימון לרכישת הסם. לא בכדי נקבע בצד עבירות של גידול סם מסוכן והחזקת סם שלא לצריכה עצמית עונש מירבי של 20 שנות מאסר.

12. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען כי העבירות בוצעו לאחר תכנון, אגב השקעת כסף ומחשבה. נאשם 1, בסיוע יתר הנאשמים, גידל והחזיק סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות עצומה ובמשקל נטו של 181.72 ק"ג. הגידול נעשה במהלך תקופה בת כשמונה חודשים, בדירה שנשכרה לצורך זה, ואשר הותקן בה ציוד רב בעלויות גבוהות, תוך נטילת חשמל. לולא התערבות המשטרה, כך נטען, סמים אלו היו עלולים למצוא דרכם לשוק הסמים, על המשמעויות ההרסניות הנובעות מכך. עוד טענה המאשימה, כי תופעה זו של "מעבדות סמים" הפכה לרעה חולה, וכי קיים קושי בחשיפתן, והסיכוי לתפוס את המבצעים הוא קטן. בנוסף, המאשימה טענה שחלקם של כלל הנאשמים הוא משמעותי; כי לא הייתה כל סיבה לביצוע העבירות מלבד רצון להרוויח כסף קל ומהיר, וכן כי הנאשמים בגירים וביכולתם להבין את הפסול שבמעשיהם ולהימנע מביצועם. בנוסף, ועל מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת הפנתה המאשימה לשורה של פסקי דין.

13. בשים לב לטיעוניה, עותרת המאשימה כי ייקבעו מתחמי הענישה הבאים: בנוגע לנאשם 1, מתחם הנע בין 48 ל- 60 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר משמעותי על תנאי, קנס, פיצוי לחברת החשמל ופסילת רישיון הנהיגה; ביחס לנאשמים 2 ו- 4, מתחם הנע בין 24 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר משמעותי על תנאי, קנס, פיצוי לחברת החשמל ופסילת רישיון הנהיגה; בנוגע לנאשם 3, מתחם הנע בין 18 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר משמעותי על תנאי, קנס, פיצוי לחברת החשמל ופסילת רישיון הנהיגה.

14. המאשימה סבורה כי אין מקום לחרוג ממתחמי הענישה ההולמים. בנוגע לנאשם 1, בהתחשב בהודאתו, עברו הפלילי הישן באופן יחסי והיעדר אופק שיקומי, סבורה המאשימה כי עונשו צריך להיות במחצית הראשונה של המתחם. באשר לנאשם 2, בהתחשב בהודאתו, עברו הפלילי המכביד והיעדר

אופק שיקומי, סבורה המאשימה כי עונשו צריך להיות במחצית השניה של המתחם. בעניין נאשם 3, בשים לב להודאתו, עברו הפלילי הקל יחסית, וכן בהתחשב בכך ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, סבורה המאשימה כי עונשו צריך להיות במחצית הראשונה של המתחם. בטיעוניה בעל פה, ציינה המאשימה כי תמוה בעיניה הקשר בין תוכן התסקיר לבין המלצת שירות המבחן להסתפק בשל"צ, הגם שלא ניתן לשלול סיכון להישנות מעשים דומים בעתיד. המאשימה סבורה כי יש לדחות את המלצת שירות המבחן. בכל הנוגע לנאשם 4, בהתחשב בהודאתו, עברו הפלילי והיעדר אופק שיקומי, סבורה המאשימה כי עונשו צריך להיות במחצית הראשונה של המתחם. בנוסף, עתרה המאשימה לחילוט הכלים המפורטים בכתב האישום המתוקן.

15. בפתח דבריו, טען הסנגור כי בכתב האישום המתוקן אין כל אינדיקציה לסחר בסמים, ולכן אין לקבל את דברי המאשימה לפיהם גידול הסמים נועד "להגיע לשוק". מכל מקום, אין חולק כי הסמים לא הגיעו לשוק. לטענת הסנגור, הנאשם 1 גידל את הסמים עבור עצמו, לאור מצבו הרפואי והנפשי עקב פוסט הטראומה בה הוא שרוי. בנוגע לפוסט טראומה, נטען כי לא עלה בידי נאשם 1 להשיג מסמכים בעניין זה, והסנגור הפנה לתסקיר שירות המבחן שנערך בעת מעצרו, שם נרשמו הדברים על יסוד מסמך שהוצג לשירות המבחן. יוער כי בהקשר זה, עתרה המאשימה שלא לקבל טיעון בעניין פוסט טראומה בהעדר כל תיעוד בכתובים על כך. עוד טענה המאשימה כי אין להתבסס על תסקיר המעצר בהליך העיקרי.

16. הסנגור סבור כי מתחם העונש לו עותרת המאשימה מחמיר ואינו תואם את הפסיקה שהוגשה על ידה.

בכל הנוגע לנאשם 1, נטען כי הוא בן 60 שנים. אב ל-3 בנות מנישואים קודמים, אב ל-3 ילדים נוספים "מפרק ב'", וכן סב ל-2 נכדים בני שנה. הסנגור הפנה לעדותה של אחיו וטען כי נאשם זה "גידל אותה במסירות נפש, שכל אב ביולוגי צריך היה ללמוד ולהתגאות..." עוד הפנה הסנגור למסמכים שהוגשו על ידו, וטען כי לנאשם 1 שני ילדים המוגדרים נערים בסיכון ונמצאים בפנימיות, וכי נאשם זה "נלחם כמו אריה" כדי שילדים אלו לא "יזלגו לעולם הפשע". נאשם 1 מביע צער על מעשיו ומבין שמדובר בטעות גדולה וחמורה, אשר פגעה גם בילדיו בסיכון. ובכלל, הסנגור שב והדגיש את הדומיננטיות והחשיבות של נאשם 1 בחיי ילדיו. הסנגור הפנה לעברו הפלילי של נאשם 1, וטען כי לראשונה בגיל 60, הוא מצוי תקופה ממושכת מאחורי סורג ובריח. בשנת 1983, כך נטען, נאשם 1 היה עצור למשך 26 ימים. עוד נטען כי מרבית העבירות בגיליון הרישום הפלילי כבר התיישנו; כי העבירה האחרונה היא משנת 2006 בגין תקיפת בת זוג המצויה עמו היום, וכן כי לנאשם זה אין הרשעות קודמות בעבירות סמים. הסנגור הדגיש עוד כי מדובר באדם שתרם רבות למדינה. הסנגור עמד גם על הודאתו של נאשם זה במיוחס לו, וטען כי הוא הודה כבר בחקירתו. הסנגור סבור כי נסיבות אלו של הנאשם 1 יכולות להצביע על אפיק שיקומי לשוב למסלול הנכון.

הסנגור ביקש להפנות לבש"פ 8640/20 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (23.12.2020), לדבריו של כב' השופט ע' גרוסקופף בדבר הגישה המאבחנת בין גידול סמים מסוג קנאביס לבין גידול סמים מסוכנים מסוג אחר, והגם שהדברים נאמרו אגב הליך של מעצר.

על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת, הפנה הסנגור לפסיקה, בחלקה הושתו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות (יוער כי המאשימה טענה בעניין זה כי במי מהמקרים מדובר בסטייה לקולא "לצרכי שיקום"). לשיטתו, מתחם העונש בענייננו נע בין 12 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ואת העונש יש למקם בקצה הנמוך של המתחם.

17. באשר לנאשם 2, נטען כי אמנם לחובתו הרשעות בפלילים, וכי האחרונה שבהן היא משנת 2021, אך זוהי עבירת החזקת/שימוש בסם לצריכה עצמית. הפעם האחרונה בה נדון הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח הייתה בשנת 1987, ולמשך 15 חודשים. נטען כי מדובר באדם יתום, ערירי, שהיה מכור לסמים משך תקופה ארוכה. עוד נטען כי הוא עדיין נתון במעצר עד תום ההליכים, מחמת שלא הייתה בנמצא כל חלופת מעצר להציע. גם בנוגע לנאשם זה הפנה הסנגור לזמן השיפוטי שנחסך כתוצאה מהודאתו.

18. באשר לנאשם 4, נטען כי מדובר באדם צעיר, יליד שנת 1992, אשר הודה בהזדמנות הראשונה. גם לו לא הייתה חלופת מעצר מתאימה להציע, ולכן הוא נתון במעצר עד תום ההליכים. אין לחובתו עבר פלילי מכביד. נאשם זה מצוי לראשונה בחייו "במעצר אזרחי". הרשעותיו התיישנו. בין הרשעותיו, שתי הרשעות בגין עבירות הימורים והרשעה אחת בגין עבירת שימוש בסמים לצריכה עצמית.

הן בנוגע לנאשם 2, והן בנוגע לנאשם 4, טען הסנגור כי מתחם העונש ההולם הוא עד 9 חודשי מאסר בפועל. לטענתו, היה עותר למאסר שירות שירות, אך כיוון ששניהם עצורים עד תום ההליכים, עותר הוא לענישה של עד 9 חודשי מאסר.

19. בנוגע לנאשם 3, הדגיש הסנגור כי הרשעתו הינה בעבירה של סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הסנגור סבור כי מתחם העונש צריך להתחיל במאסר על תנאי, ולהסתיים ברף הגבוה בשל"צ. הסנגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן. לטענתו, מדובר באדם צעיר, נשוי, המגדל 4 ילדים (שניים מהם הילדים של רעייתו מנישואיה הקודמים). הוא פושט רגל. המקרה דן מהווה הסתברות הראשונה עם החוק; התקופה בה שהה במעצר בגין תיק זה ארוכה, ואילו כתב האישום היה מוגש כמות שהוא היום, לא הייתה מוגשת בקשה למעצר עד תום ההליכים, ולא היינו מצויים בבית המשפט המחוזי.

20. המשיך הסנגור והתייחס ליתר עתירותיה של המאשימה. בנוגע לפיצוי, טען הסנגור, כי ככל הנראה חברת החשמל תתבע את נאשם 1, כפי שנעשה בתיקים אחרים. בנוגע לקנס, מבקש הסנגור להתחשב במצבם הכלכלי של כל הנאשמים אשר הוא בכי רע. היה ויוחלט להשית קנס, עתר הסנגור כי יהא מידתי. עוד סבור הסנגור שאין להורות על פסילת רישיון הנהיגה, שכן אין בעברם של הנאשמים עבירות סמים "אחת אחרי השנייה", ומחמת שהעבירות לא בוצעו באמצעות כלי רכב. הסנגור הוסיף כי הוא אינו מתנגד לחילוט.

דברי הנאשמים

21. נאשם 1 הביע חרטה עמוקה וטען, בין היתר, כי "... אני אחרי המאסר הזה מרגיש שזו טעות חמורה מאוד מאוד ... אני לא עבריין, אני לא חי חיי פשע". לטענתו, מדובר במעידה אותה אין הוא יכול להסביר. "זה קרה. זה לא אני. ... אני נגד הדברים האלה בתוקף".

נאשם 2 מסר כי זה שנים רבות שהוא לא "מסתבך בפשע", כי הוא היה בתהליך שיקום, כי עברו הפלילי ישן ואינו כולל עבירות חמורות. לדבריו, הוא יתום, חיי לבד ונעזר בכוחות עצמו על מנת להשתקם. גם נאשם 2 הביא חרטה על מעשיו.

נאשם 3 הביע חרטה, ואמר, בין היתר, כי "... אני מצטער מעומק נשמתי ובחיים לא אחזור על דבר כזה יותר לעולם".

דבריו של נאשם 4 הם כי "אני מבין את חומרת המעשה היום ואני מצטער מאוד".

דין והכרעה

22. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

משנקבע מתחם העונש ההולם, יאתר בית המשפט את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

23. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.

בענייננו, בגין אותה הפרשה, יוחסו לנאשמים עבירות שונות. המעשים החמורים ביותר יוחסו לנאשם 1, אשר הוא ורק הוא אחראי לביצוע העבירות המושלמות של ייצור, הכנה והפקה; של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה

עצמית; של החזקת כלים, וכן של נטילת חשמל. אחריותם של נאשמים 2 ו- 4 לביצוע המעשים פחותה, באשר הם הורשעו בסיוע לשלוש העבירות הראשונות המנויות לעיל. אחריותו של נאשם 3 לביצוע המעשים פחותה עוד יותר, שכן הוא הורשע בסיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. עם זאת, אין להקל ראש במעורבותו של מי מהנאשמים, נוכח החומרה הגלומה בעבירות סמים.

24. בעת ביצוע עבירות סמים, הערך החברתי המוגן שנפגע הוא הגנה על הציבור מפני הנזקים הישירים והעקיפים של השימוש בסמים. שימוש בסמים פוגע בבריאות הציבור. זאת ועוד, לעבירות הסמים פוטנציאל רב של נזק הגורר לא אחת ביצוע עבירות נלוות וחמורות. במקרה דנן, מדובר בסם מסוג קנבוס, הנחשב כסם "קל" באופן יחסי בהשוואה לסמים מסוכנים אחרים. בצד זאת, קיימות נסיבות שיש בהן להעצים את מידת הפגיעה בערך המוגן, ובכלל זה כמותו הרבה של הסם - 181.72 ק"ג נטו. אציין כבר עתה כי לא נעלמה מעיני טענת הסנגור לפיה גידול הסמים נועד לשימוש האישי של נאשם 1. אולם, והגם שנטען מפי הסנגור כי אין בכתב האישום המתוקן כל אינדיקציה לביצוע סחר בסמים, הרי שבשים לב לכמות הרבה של הסם, לא מן הנמנע כי הוא היה מתגלגל לשוק הסמים, ומשם מוצא את דרכו במהירות אל הציבור הרחב. עוד, וכאמור לעיל, מידת הפגיעה בערך המוגן שונה מנאשם אחד למשנהו, בשים לב לחלקו של כל אחד מהנאשמים בביצוע העבירות.

25. בית המשפט העליון עמד לא פעם על הצורך במאבק עיקש בעבירות הסמים, זאת באמצעות ענישה מרתיעה ומשמעותית. ראו בעניין זה ע"פ 3669/14 גולן נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (18.12.2016), שם נקבע כי "אין צורך להכביר מלים על חומרתן הרבה של עבירות הסמים, לנוכח פוטנציאל הנזק המשמעותי הגלום בהן - הן לחברה בכללה והן לניזוקים הישירים - ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה מרתיעה, שאף מצויה במגמת החמרה...".

עוד על הצורך בענישה שתהווה הרתעה, ראו דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 4387/20 מדינת ישראל נ' דרור, פסקה 13 (8.2.2021), כדלקמן:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הסמים והדגיש כי יש צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוען. זאת, בין היתר במטרה למגר את מעבדות הסמים הפועלות במדינה, המתפשטות כאש בשדה קוצים. רמת ענישה זו, כפי שמשקפת במדיניות הענישה הנוהגת, אף יש בה כדי להביע מסר חד וברור כי ניסיונות להקמת מיזמים מן הסוג כבמקרה דנן, אינן בעלות תוחלת כלכלית...".

26. כאמור לעיל, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו למדיניות הענישה הנוהגת. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת ענישה משמעותית ומרתיעה על מי אשר מבצע עבירות סמים, תוך שמנעד הענישה רחב. כפי שפורט במסגרת פרק טיעוני הצדדים לעונש, כל אחד מהם הפנה לשורה של פסקי דין אשר יש בהם לתמוך לידיו במתחם הענישה ההולם הנטען על ידו.

אסקור להלן פסיקה המבטאת את הענישה הנוהגת ממנה יש להקיש לעניינו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. סקירה זו תכלול גם חלק מהפסיקה אליה הפנו הצדדים בטיעוניהם.

27. בכל הנוגע לעבירות המושלמות בתחום הסמים, מצאתי להפנות לפסקי דין אלו:

ע"פ 6162/21 **אזיזוב נ' מדינת ישראל** (9.3.2022) (ופסק דין משלים מיום 10.4.2022) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של ייצור, הכנה והפקה; החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, וכן נטילת חשמל, מים או גז. דובר בהקמת מעבדת סמים בבית שהמערער שכר לצורך זה, שם גידל כ- 255 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל של 70 ק"ג. בית המשפט המחוזי השית על המערער מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים, לצד עונשים נלווים. יוער כי מתחם העונש שנקבע נע בין 25 ל- 50 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור הנוגע לרכיב המאסר בפועל, תוך שצוין כי במצב הדברים הרגיל העונש שהושת על המערער אינו מצדיק התערבותה של ערכאת הערעור. עם זאת, באותו מקרה, "חברו נסיבות חריגות במיוחד", בגין התערב בית המשפט העליון בעונש. חלף העונש של מאסר בפועל, הושת על המערער עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עוד הוטל על המערער צו מבחן למשך שנה.

ע"פ 871/20 **אברג'יל נ' מדינת ישראל** (30.3.2020) - המערער הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, וכן בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. המערער הקים והפעיל מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס, בה נתפסו מאות שתילים אשר הגיעו למשקל 80 ק"ג. יוער כי בהסדר הטיעון הוסכם שהמאשימה תעתור לעונש ראוי של 27 חודשי מאסר, וכי ההגנה תטען באופן חופשי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל- 46 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 26 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 8224/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (21.6.2018) - המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, וכן החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. דובר בגידול קנבוס במשקל של כ- 170 ק"ג. בית המשפט המחוזי (ת"פ (מחוזי חיפה) 59971-01-17, מיום 12.9.2017) קבע מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה לאחר שבעקבות הערות בית המשפט העליון, המערער חזר בו מערעורו.

ע"פ 5807/17 **דרחי נ' מדינת ישראל** (18.6.2018) (להלן: "**עניין דרחי**") - המערער הורשע לאחר שהודה בעובדות כתב האישום, בעבירות של גידול סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. במעבדה שהוקמה במספר חדרי בדירה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס, נתפס סם במשקל של 76.85 ק"ג נטו. נקבע מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על המערער 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 8988/16 **בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.2017) - המערער הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן, סחר והספקת סם מסוכן, וכן נטילת חשמל במרמה, בכך שהקים בביתו מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות של כ- 87 ק"ג וכן באספקה של כמות קטנה יותר לאחר. נקבע מתחם הנע בין 28 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, והמערער נדון ל- 36 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 27735-02-21 **מדינת ישראל נ' אבו שחאדה** (6.1.2022) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של ייצור, הכנה והפקה; החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית; כלים, וכן גניבת חשמל. הנאשם גידל בבית 710 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס, והחזיק בסם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל העולה על 100 ק"ג נטו. נקבע מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטל עונש של 32 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 38587-04-20 **מדינת ישראל נ' דרמון** (10.3.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום (בלא שתוקן), ואלו הן: ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים לגידול סם, וכן נטילת חשמל. במבנה תעשייתי ששכר הנאשם נתפסו שתילים של צמח הקנאביס במשקל כולל העולה על 302 ק"ג. נקבע מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 64166-09-19 **מדינת ישראל נ' עבודי** (19.1.2021) (להלן: "**עניין עבודי**") - הנאשם מס' 1 הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גידול סם מסוכן, החזקת חצרים, וכן החזקת כלים. דובר בגידול סם מסוכן מסוג קנבוס בדירה ששכר נאשם זה. נתפסו 400 שתילי קנבוס, במשקל נטו כולל של 141.9 ק"ג. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו 28 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

28. בכל הנוגע לסיוע לביצוע עבירות סמים, אפנה לפסיקה הבאה:

בעניין **דרחי**, המערער הנוסף הורשע בסיוע לגידול סם מסוכן; בסיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, וכן בנהיגה בשכרות. נקבע בגין עבירות הסמים מתחם שנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 6180/16 **אלחרומי נ' מדינת ישראל** (26.10.2016) - המערער הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סיוע לייצור, הכנה והפקת סם; כניסה למקום צבאי והסתייעות ברכב לביצוע פשע. המערער סייע לגידול הסמים בדרך של השקייתם (80 ק"ג). נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו 20 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר על תנאי, וכן ענישה נלווית. הערעור נדחה.

רע"פ 5214/08 **בן אהרון נ' מדינת ישראל** (20.7.2008) - נדחתה בקשת רשות ערעור של בן אהרון אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. זאת לאחר שסייע לאחר להחזיק בשטח פתוח סם מסוג קנבוס במשקל 52.8 ק"ג. בן אהרון נדון תחילה בבית משפט השלום ל- 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, חרף המלצת שירות המבחן לבטל הרשעתו. בית המשפט המחוזי בערעור הפחית את העונש והעמידו על 8 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי חיפה) 43301-03-21 **מדינת ישראל נ' חרוב** (14.9.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של סיוע לייצור, הכנה והפקה, וכן שהייה בישראל שלא כחוק. הנאשם סייע לאחרים במספר הזדמנויות בגידול סמים בשמורת יער, בכך ששהה בשטח ושמר על הסמים. האחרים החזיקו בסיוע הנאשם ב- 2,740 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס, במשקל נטו של 270.98 ק"ג. בגזר הדין שניתן על ידי הח"מ, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 7 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

עניין **עבודי** - הנאשם מס' 2 בתיק זה הורשע בעבירה של סיוע לגידול סם מסוכן ובעבירה של סיוע להחזקת כלים. נקבע בעניינו של נאשם 2 כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל או לריצוי בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל, בתוספת ענישה נלווית, ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי מרכז) 2679-03-18 **מדינת ישראל נ' בכור** (13.6.2019) - הנאשם מס' 3 באותו עניין הורשע בעבירה של סיוע לייצור, הכנה והפקת סם מסוכן בצוותא. נטען כי נאשמים 1, 4 ו- 5 וכן אדם נוסף החזיקו סם מסוג קנאביס במשקל כולל של 165.6 ק"ג. נאשם 3 סייע בגיזום הצמחים מספר שעות יום קודם לתפיסתם. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 12469-10-16 **מדינת ישראל נ' שאויש** (10.7.2017) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של סיוע לייצור, הכנה והפקת סם; החזקת סם שלא לצריכה עצמית; כלים, וכן נטילת חשמל. הנאשם הקים במתחם הצמוד לביתו מחסן, ציידו בציוד לגידול קנבוס, וכן חיבר את המחסן באופן פיראטי לרשת החשמל. במחסן בו גודל הקנבוס, נתפסו שתילים במשקל נטו של כ- 117 ק"ג. נקבע מתחם עונש הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 41949-06-16 **מדינת ישראל נ' אדרי** (26.3.2017) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של סיוע לגידול ולהחזקת סם מסוכן, בכך ששכר דירה בה נוהלה מעבדה שגודל בה סם מסוג קנבוס במשקל של כ- 109 ק"ג. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם אשר לחובתו עבר פלילי משמעותי, כולל בעבירות סמים, הושתה שנת מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

29. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת לעבירות בהן הורשע כל אחד מהנאשמים, ולחלק שהוא נטל בביצוע המעשים. למקרא כתב האישום עולה בבירור כי חלקו של נאשם 1 הוא הרב והמשמעותי ביותר, ובהתאם גם העבירות אשר יוחסו לו. נאשם 1 הוא מי אשר שכר את הדירה לצורך גידול הסמים; צייד את הדירה בכלים המפורטים לעיל; חיבר את הדירה לחשמל באופן פיראטי, והוא מי אשר גידל את הסם, והחזיק בו ובכלים. בהתאם, יוחסו לנאשם זה, ורק לו, ארבע עבירות מושלמות, כאמור לעיל. שרשרת פעולותיו של נאשם 1, שתחילתן בשכירת הדירה, מעידה על התכנון שקדם לגידול הסם. אמנם, כתב האישום אינו כולל כל אזכור כי סם הקנבוס יצא את גבולות הדירה והגיע אל משתמשי הקצה, אך ברי כי לגידול בהיקף כה ניכר ולתפיסת סם במשקל נטו של 181.72 ק"ג, פוטנציאל רב לגרימת נזק לבריאותו של הציבור, וכן לביצוע עבירות נלוות, גם אם כדי להשיג את הסם.

חלקם של הנאשמים 2 ו- 4 קטן יותר, אם כי גם הוא לא מבוטל. נאשמים אלו לא היו מעורבים בשכירת הדירה, בציוד הדירה בכלים, או בנטילת החשמל. בצד זאת, על פי כתב האישום המתוקן, במהלך תקופת הגידול, במועדים אשר אינם ידועים למאשימה, נאשמים 2 ו- 4 (וכמוהם גם נאשם 5) הגיעו אל הדירה כדי לסייע לנאשם 1 לגדל, לייצר ולהפיק את סם הקנבוס, וכן להחזיק בסם ובכלים, שלא לצריכה עצמית. לשני נאשמים אלו, כזכור, יוחסו 3 עבירות של סיוע. חלקו של נאשם 3 הוא המזערי ביותר מבין חלקם של כל המעורבים בפרשה, אך גם בו אין להקל ראש. על פי כתב האישום המתוקן, במהלך תקופת הגידול, סייע נאשם 3 לנאשם 1 להחזיק בדירה סם מסוכן מסוג קנבוס. בהתאם, יוחסה לו אך עבירה זו. עוד יש ללמוד מכתב האישום המתוקן, כי בעת שהגיעה המשטרה אל הדירה, עסקו הנאשמים כולם, בקטיפת הקנבוס.

30. על רקע נסיבות ביצוע העבירות (כל נאשם והעבירות השונות אשר יוחסו לו), הערכים שנפגעו מביצוען ומידת הפגיעה בערכים אלו (אשר משתנה מנאשם אחד למשנהו, ובין היתר בשים לב למידת מעורבותו ולתרומתו לסיכון הפוטנציאלי הגלום בביצוע העבירות), כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע שלושה מתחמי ענישה שונים.

בכל הנוגע לנאשם 1, מתחם העונש ההולם נמצא בטווח שבין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל; מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים 2 ו- 4 נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל; באשר לנאשם 3, מתחם העונש ההולם נמצא בטווח שבין 6 חודשי מאסר אשר ניתן להורות על ריצויים במקרים המתאימים בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

31. בנוגע לנאשם 3, בנסיבות העניין, וכפי שיפורט בהמשך, מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן, ובתוך כך לסטות ממתחם העונש בעניינו משיקולי שיקום.

אשר לנאשמים 1, 2 ו- 4, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים אשר יצדיקו לסטות מן המתחם דלעיל, לקולא או

לחומרה. על כן, אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לכל אחד מנאשמים אלו בגבולות המתחם שהוצג בעניינו. בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

העונש המתאים לנאשם 1

32. משקל נכבד בהקשר זה יש ליתן להודאתו של נאשם 1 במיוחד לו בכתב האישום המתוקן; הודאה אשר באה בשלביו המוקדמים של ניהול ההליך בעניינו, וטרם החל שלב הראיות. עוד יש להביא בחשבון את דבריו של נאשם 1 לפני, במסגרתם הוא הביע חרטה עמוקה אשר התרשמתי מכנותה.

לזכות נאשם 1 עומדים גם הדברים האמורים במסמכים ובעדויות שהובאו לפני. בכלל זה, הוגש לעיוני מסמך מאת הגברת מור בן שמחון-ליפין, מנהלת בית רות (טנ/2). על פי מסמך זה, אחת מבנותיו של הנאשם (להלן: "הנערה") מצויה בבית רות, כפר לנערות בסיכון. כפי המתואר במסמך, הנערה חולקת חופשות בבית אמה ובבית אביה (הוא נאשם 1), שהיו פרודים לאורך שנות שהותה בבית רות. הנאשם, "מסתמן כדמות יציבה ומשמעותית ביותר בחייה, המייצרת עוגן בשעות קושי ומשבר והוא מסייע" לנערה בתהליכי הטיפול. עוד על פי מסמך זה, מאז נעצר נאשם 1, הנערה במצוקה רבה, אשר מקשה עליה בתהליכי שיקומה.

מסמך נוסף שלפניי חתום על ידי העובדת הסוציאלית, הגברת תמר כהן (טנ/1), המטפלת כיום בנערה שנמצאת תחת צו הוצאה ממשמורת בבית רות, ואשר טיפלה בעבר בילד נוסף מילדיו של נאשם 1, שכיום הוא מעל גיל 18 שנים ואינו תחת צו. במסמך צוין כי הקשר עם נאשם 1 הוא "קשר מטיב, משמעותי וחשוב עבור ילדיו". נאשם זה מהווה דמות אחראית וסמכותית. "הוא ליווה, תמך וביקר את ילדיו בכל מקום אשר נמצאו ונמצאים כמו, דיונים בבתי משפט, ביקורים במסגרות החוץ שלהם".

כמו כן, התרשמתי מעדותה של אחיון אשר נאשם 1 אינו אביה הביולוגי, אך גידל אותה לטענתה מאז הייתה בת שנה. עיון בעדות זו מלמד על היות נאשם 1 משמעותי ודומיננטי בחייה של אחיון, אשר העידה, בין היתר, כי "אני מי שאני היום בזכותו" (בזכות נאשם 1 - א' ס'), ובהמשך כי "הוא מוותר על עצמו בשביל כולם".

על כך הוסף את גילו של הנאשם - 60 שנים לערך, ואת היותו אב לילדים וסב לנכדים על פי הנטען. בשים לב לנתונים אלו, ובמיוחד למארג המשפחתי של נאשם 1, ולאמור במסמכים לעיל, דומני כי עונש מאסר ממושך ישפיע לא רק על הנאשם עצמו, אלא אף ישליך על בני משפחתו ועלול הוא לגרום לפגיעה במי מילדיו.

33. עוד לפניי מכתבו ועדותו של בבני, כזכור מי אשר היה מפקדו של נאשם 1. הגם שעל פי העדות השניים לא היו בקשר זה 25 שנים, העיד בבני על אופיו של נאשם זה, ועל כי "אם הייתי בוחר צוות שייצא איתי לקרב, עמרם הוא אחד מהם. גם ברוח הקרב שלו, במוכנות שלו, אהבת המולדת ותרומתו למדינה".

אעיר כי לא נעלמה הימני הטענה כי לנאשם 1 פוסט טראומה, וכן העדויות בעניין זה. אולם, בהעדר מסמך רפואי שיעיד על כך, לא הוכחה הטענה. תסקיר המעצר עליו מבקש להתבסס נאשם 1 אינו מצוי לפניי, כך שממילא לא אוכל להתרשם ממנו.

34. לחובת נאשם זה עומדות הרשעותיו הקודמות בפלילים. אם כי עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות (טמ/1), אינו מלמד על עבר מכביד במיוחד. מה גם, וכפי שעמדה על כך המאשימה בעצמה, מדובר בעבר פלילי ישן. ההרשעה האחרונה לחובתו של נאשם 1 היא משנת 2008. הפעם האחרונה (היא גם הפעם היחידה) בה הושת על נאשם 1 עונש מאסר בפועל היא בשנת 1984, למשך 26 ימים.

35. בהינתן הנסיבות לחומרה, ובעיקר צבר הנסיבות לקולא, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, דומני כי יש למקם את עונש מאסרו בפועל של נאשם 1 קרוב לתחתית המתחם. בדרך זו, הכוללת מאסר לא קצר מאחורי סורג ובריח, לצד ענישה משמעותית צופה פני עתיד וקנס, יוגשם עיקרון ההלימה ותושג אף הרתעתו של הנאשם, וכן הרתעת הרבים. כולי תקווה, כי הנאשם 1 ישוב אל דרך הישר, לאחר שירצה את עונש מאסרו, וימשיך להוות עמוד תווך לילדיו.

העונש המתאים לנאשם 2 ולנאשם 4

36. לזכות נאשם 2 עומדת גם כן הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. הודאתו אף היא ניתנה בשלבים המוקדמים של ההליך, ובטרם החל שלב שמיעת הראיות במשפטו. נאשם 2 הביע בדבריו חרטה אשר התרשמתי מכנותה, ונתתי דעתי גם לטיעונים בדבר היות הנאשם 2 ערירי.

לחובתו עומד הרישום הפלילי המכביד באופן יחסי, אף בשים לב לגילו (נאשם זה יליד שנת 1963), הכולל 25 הרשעות קודמות, בין היתר בגין עבירות סמים, רכוש ואליומות. על פי גיליון הרישום הפלילי (טמ/2) הרשעתו האחרונה של נאשם 2 היא משנת 2021, בגין החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית. בצד מספרן הרב של ההרשעות הקודמות, לא נעלמה מעיני טענת הסנגור כי הפעם האחרונה שהוטל על נאשם זה עונש מאסר בפועל הייתה בשנת 1987.

37. נאשם 4, כמו גם יתר הנאשמים, הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בטרם החל שלב הבאת הראיות. נאשם זה הביע גם הוא חרטה על מעשיו. דבריו נאמרו בקצרה, אך התרשמתי מכנותם.

לחובתו של נאשם 4 עומדות הרשעותיו הקודמות. עיון בגיליון הרישום הפלילי (טמ/4) מלמד כי עברו הפלילי אינו מכביד במיוחד, גם בשים לב לגילו של נאשם זה - 30 שנים לערך. מדובר בשש הרשעות, ובין היתר בעבירות סמים (לצריכה עצמית) והימורים. עוד נתתי דעתי לטענת הסנגור כי למעט הרשעותיו על ידי בית הדין הצבאי, לא נגזרו על נאשם 4 עונשי מאסר בפועל.

38. אשר לנאשמים 2 ו-4 דומני כי יש למקם את עונש מאסרם בפועל על אותה הנקודה במתחם העונש ההולם. אמנם עברו הפלילי של נאשם 2 עשיר באופן משמעותי מזה של נאשם 4, אך נסיבות חייו הנתעבות של נאשם 2 פועלות לזכותו לקולא, באופן המאזן את הנתון הנ"ל. זאת ועוד, הבאתי בחשבון כי חלקם ומעורבותם של שני נאשמים אלו בביצוע המעשים זהה, וכך גם העבירות אשר יוחסו לשניהם. משכך, גם בראי עיקרון אחדות הענישה, יש להשית עליהם עונש דומה, שלא לומר זהה.

בהינתן מכלול הנסיבות לקולא ולחומרה, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, מצאתי למקם את עונשם של נאשמים אלו בסוף השליש הראשון של מתחם העונש ההולם. בצד עונש מאסר בפועל לתקופה אשר אינה קצרה כלל ועיקר, תושת גם ענישה צופה פני עתיד, וקנס, ובכך יוגשם עיקרון ההלימה ותושג הרתעת הרבים, כמו גם הרתעתם של נאשמים אלו, לבל ישובו לסורם.

העונש המתאים לנאשם 3

39. בנתוניו של נאשם 3, ובראי הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, דומני כי אילו היינו נצמדים למתחם, היה ראוי למקם את עונשו בתחתית המתחם שנקבע דלעיל. בכך לא סגי, שכן עליו להכריע בשאלה האם מטעמי שיקום, יש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם.

40. על פי סעיף 40ד(א) לחוק, היה ומצא בית המשפט כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם", רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבע. בפסיקת בית המשפט העליון לא נקבעה רשימה ממצה של שיקולים בבחינת סיכוי של ממש לשיקום. בין יתר השיקולים נמנו אלו הבאים: המוטיבציה להשתקם, קיומו של הליך גמילה מהתמכרות, השתלבות בהליך טיפולי בהצלחה, שינוי מהותי בהתנהגות ובדרך החשיבה, וכן הבעת חרטה כנה בנוגע לביצוע המעשים והבעת אמפתיה כלפי נפגע העבירה (ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל**, סעיף 24 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (18.4.2018)).

41. בענייננו, קיים תסקיר חיובי בעיקרו של דבר בנוגע לנאשם 3. שירות המבחן התרשם כי נאשם זה נטל אחריות על ביצוע העבירה, וכי הוא מכיר בחומרת מעשיו ובפסול שבהם. בדיון שלפניי הביע נאשם 3 צער וחרטה עמוקים, באומרו כי "... אני מצטער מעומק נשמתי ובחיים לא אחזור על דבר כזה יותר לעולם". דבריו אלו הותירו בי רושם מהימן בדבר אמיתותם וכנותם.

עוד עמד שירות המבחן בתסקיר על כי נאשם 3 מבטא מוטיבציה לשקם את חייו ולנהל אורח חיים תקין. שירות המבחן אמנם לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של נאשם 3, אך זאת מחמת שלא התרשם מנזקקות הנאשם להליך טיפולי סביב מעשיו הפליליים מושא עניינו, ולהערכת שירות המבחן נאשם 3 הפיק את הלקח המתבקש מההליך הפלילי. בנוסף, צוין בתסקיר כי שירות המבחן התרשם שההליך הפלילי מהווה עבור נאשם 3 גורם מרתיע ומשמעותי ביותר. לדידי, בנסיבות אלו, אין בהיעדר המלצה

טיפולית כדי לעמוד לנאשם 3 לרועץ, וניתן לומר כי הפקת הלקח על ידי נאשם 3, המוטיבציה שהוא מביע להשתקם, הבנת חומרת המעשים על ידו, וכן חרטתו הכנה, עונים להגדרת המונח "שיקום", במובנו הרחב.

לאילו יש להוסיף גם את גילו הצעיר באופן יחסי של נאשם 3 (הנאשם יליד שנת 1995); את טענתו בדבר ההרכב המשפחתי שלו - נשוי ומגדל 4 ילדים: שניים מהם מנישואיו לרעייתו ושניים מהם מנישואיה הקודמים של רעייתו; את האמור לגביו בתסקיר בדבר היותו המפרנס העיקרי של המשפחה; את עברו הפלילי של נאשם 3 (טמ/3) אשר אינו מכביד, וכולל שתי הרשעות בבית דין צבאי, כל אחת מהן בגין עבירה של היעדר מהשירות בלא רשות. כמו כן, יש להביא בחשבון את תקופת מעצרו בגין תיק זה, בת חודש וחצי לערך. כל אלו תומכים גם הם באי מיצוי מלוא חומרת הדין עם נאשם 3.

42. אני ער לכך, כי צוין בתסקיר שלא ניתן לשלול סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, אך בצד זאת התרשם שירות המבחן כי השתלבותו של נאשם 3 במעגל העבודה תהווה גורם משמעותי שיהא בו להפחית את רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. התרשמות זו, תומכת אף היא באי הטלת עונש מאסר על נאשם 3, אלא באימוץ המלצת שירות המבחן בהטלת ענישה בדמות של"צ; ענישה אשר תאפשר לנאשם 3 להחזיק במסגרת תעסוקתית יציבה. בצד זאת אין די לטעמי בהיקף השל"צ עליו המליץ שירות המבחן. עוד, ובנוסף, יש להטיל על נאשם 3 ענישה צופה פני עתיד, וכן קנס.

סוף דבר

43. השורה התחתונה מכל האמור היא, כי אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים;

על נאשם 1 אני גוזר את העונשים הבאים:

- **עשרים וחמישה (25) חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו החל ממעצרו ביום 24.8.2021.**
- **שנים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.**
- **פיצוי לחברת חשמל בסך של 30,000 ₪ אשר ישולם בעשרים (20) תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1.7.2022, ואחר כך ביום הראשון בכל חודש.**
- **בשיעור הפיצוי התחשבתי במצבו האישי והכלכלי הנתען של הנאשם 1.**

על נאשמים 2 ו-4, אני גוזר את העונשים הבאים:

- **שניים עשר (12) חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו החל ממעצרו ביום 24.8.2021.**
- **שבעה (7) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור מי מנאשמים אלו כל עבירת סמים מסוג פשע.**
- **קנס בסך של 2,500 ₪ לחובת כל אחד מהנאשמים אשר ישולם תוך 90 ימים מהיום.**

על נאשם 3, אני גוזר את העונשים הבאים:

- **שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, על פי תכנית שיגבש שירות המבחן ותוגש לתיק בית המשפט תוך 30 ימים מהיום.**
- **תשומת לב הנאשם 3 להוראות החוק לעניין האפשרות לבטל את צו השירות ולהשית עליו עונש נוסף היה ולא ימלא אחר צו השירות.**
- **שבעה (7) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.**
- **קנס בסך של 2,500 ₪ אשר ישולם תוך 90 ימים מהיום.**

46. בנוסף, ובין היתר בהעדר התנגדות הסנגור, אני מורה על חילוט הכלים המפורטים בכתב האישום המתוקן. עוד אציין כי לא מצאתי להטיל על נאשמים 2-4 ענישה נוספת בעלת אופי כלכלי בדמות פיצוי לחברת החשמל, כפי עתירת המאשימה, בשים לב לכך שהם לא הורשעו בכל עבירה שעניינה נטילת חשמל. כמו כן, בשים לב לאופן ביצוע העבירות, לא מצאתי להורות על פסילת רישיון הנהיגה של מי מהנאשמים.

אשר לאופן תשלום הפיצוי/הקנס שנפסק לחובת הנאשמים, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות ורשומות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים שנקבעו לעיל. ניתן יהיה לשלם את הפיצוי/הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות ורשומות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

מזכירות בית המשפט תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ב, 03 מאי 2022, במעמד הצדדים.